

om. Det er dagens glædelige meddelelse, og det har vi taget til efterretning. Men nu står der så en strid om, hvorvidt Folketinget må have lov til at udtrykke en holdning, eller om det skal være forbeholdt ministeren, og jeg har gjort opmærksom på Det Konservative Folkepartis holdning i sagen: Vi mener fortsat, det er væsentligt, at Folketinget også giver udtryk for nogle klare signaler.

Generelt handler det om planlægning, og efter Det Konservative Folkepartis mening er god planlægning et fremragende instrument, som navnlig har sin styrke i det forebyggende arbejde. Mange vil have oplevet, hvad der kan ske, hvis der ikke findes nogen planlægning. Hvordan oplever f.eks. hr. og fru Jensen det? Jo, først graver elværket vejen op, bagefter kommer man med naturgasledningerne, og et par måneder efter er vandværket i gang, og så kommer telefonvæsenet, så der er roderi hele tiden.

Vi oplevede ekstremt meget af den slags i 1960'erne, hvor man først byggede husene, bagefter fandt man ud af, at der også skulle være gode vejforbindelser, og først senere fandt man ud af, at der måske også skulle være en skole og en kirke, fordi tingene ikke var gennemtænkt fra begyndelsen. Derfor er befolkningen selvfølgelig optaget af, at planlægningen fungerer ordentligt, så man kan se, at tingene hænger sammen, og at man får et boligmiljø og et miljø i det hele taget, hvor der er rart at være for alle, også børn og gamle.

Det modsatte af planlægning er selvfølgelig planløshed og kaotiske wildwesttilstande, som der er refereret til flere gange, og det skal vi selvfølgelig tage afstand fra. Det er en grøft, der skal undgås, lige så vel som den planøkonomiske grøft, der er forsøgt af mange autoritære – for ikke at sige totalitære – regimer. Man har lavet 5-, 10- eller 15-årsplaner, som alting er blevet presset ned i, og det har mere end noget andet vist, hvor svært det er at planlægge, for menneskets virketrang og menneskets evne til at opfylde planer er helt anderledes end dets evne til at skrive store, forkromede planer. Derfor har planerne kun i ganske få lande denne meget stramme karakter. Det er rammeplaner, som udviklingen skal foregå inden for, og vi er grundlæggende tilhængere af at bruge dette planlægningsinstrumentet og holde det lige langt fra begge grøfter.

Den landsplanredegørelse, vi diskuterer, har som sit overordnede tema EU og planlægning, og Det Konservative Folkeparti er helt enig i den

grundlæggende betragtning, nemlig at planlægning ikke skal overføres til EU. Planlægning hører hjemme tættest muligt på lokalbefolkningen eller regionalt, hvis der er behov for det, og det er også det, der har kendetegnet debatten i dag om detailhandelsudviklingen: Hvem skal bestemme? Skal det ske på Slotsholmen, eller skal det være tættest muligt på lokalbefolkningen? Det Konservative Folkeparti er ikke i tvivl: Vi skal decentralisere beslutningerne, og jeg kan give hr. Martin Glerup det svar, at vi selvfølgelig ikke er ude på at skabe wildwesttilstande, hvor alt skal være ureguleret. Det har aldrig været og vil aldrig blive konservativ politik.

Danmark er et samfund, der er mere decentraliseret end de fleste andre, og derfor har vi ikke kun haft denne debat, men også en debat om landdistrikterne tidligere på året. Men hvorfor har vi decentraliseret vores land så meget? Hvorfor træffes så få beslutninger i hovedstaden og så mange ude omkring? Jeg tror, det hænger nøje sammen med, at vi er en ualmindelig homogen befolkning, som består af én race, har ét sprog og har en religion, som hovedparten af befolkningen tilhører. Det giver meget få af de konflikter, der plager andre samfund – også her i Europa – og som kan udvikle sig til forfærdelige situationer, ja, tilmed borgerkrige. Vi er en meget homogen befolkning, og derfor har vi kunnet opbygge et velfærdssamfund og har også været interesseret i at lægge mange beslutninger ud så tæt som muligt på befolkningen.

Et af vores smertensbørn på det seneste har været landdistrikterne, men selv om vi har fokuseret så meget på dem, betyder det ikke, at vi ikke også ønsker velfungerende bysamfund, som nogle synes at skyde os i skoene. Vi har taget medansvar for at prøve at skabe en livskraftig hovedstad. Vi har taget medansvar og er gået aktivt ind i debatten for at planlægge en hel ny del af hovedstadsområdet, den såkaldte Ørestad; vi har givet hovedstaden et drive, vi har skabt vækst og har bundet den godt sammen via Øresundsforbindelsen til Sverige. Det har vi overhovedet ikke været imod, og det har vi heller ikke været i formiddags eller i forgårs. Det står vi stadig ved, for det er en del af hele landets udvikling.

Men det, der vakte vores bekymring, da vi læste denne landsplanredegørelse, var, at der var skrevet så meget om bycentre og om de store byområder, men at der ikke var skrevet noget om landdistrikterne. Det vil vi gerne have med, og heldigvis viser debatten, at et stort flertal i